

LETTERKUNDE

over een overeenkomstig onderwerp. De teksten zijn doorgaans uitstekend, en zeer goed gekozen.

H. Marsman

W. E. G. Louw, *De Nieuwere Afrikaanse Poëzie* (Daamen, Den Haag 1939).

Vergelijkt men deze, in het Nederlandsch geschreven, studie over de nieuwe Zuid-Afrikaansche poëzie met de beschouwingen, die door jonge Nederlanders worden gepubliceerd over ónze nieuwste dichtkunst, dan constateert men zoowel in de stof als in de behandeling naast veel overeenkomst een merkwaardig verschil. De dichter-essayist W. E. G. Louw is een Zuid-Afrikaan met een grootendeels Nederlandsche vorming. De wijze waarop hij zijn materie behandelt, bewijst dat hij volkomen doordrenkt is met de opvattingen, zienswijzen en criteria die het gemeengoed zijn geworden der moderne Hollandsche critiek. Hij is iets minder geschakeerd misschien, maar daar staat tegenover een zeer eenvoudige en heldere visie, een sterk en volledig begrip van de materie waarover hij schrijft, en een verbeten, forsche strijdvaardigheid, die voortvloeit uit het feit, dat hij schrijft over, en deel uitmaakt van, een nog in volle opkomst verkeerende cultuur, die zich van haar nationale waarde voortdurend sterker bewust wordt, en nog bezig is zich strijdend een plaats te verzekeren onder de zon. Hierin ligt het verschil met Nederlandsche geschriften van overeenkomstigen aard.

De verbondenheid met deze wordende cultuur is het ook, waardoor Louw in deze studie den vollen inzet van zijn persoonlijkheid geeft.

Hij schrijft niet slechts een inlichtend overzicht over de belangrijkste persoonlijkheden en stroomingen in de nieuwe Zuid-Afrikaansche poëzie, hij strijdt bovendien voor de toekomst van een litteratuur, van een taal, een volk, een autonome beschaving. Hierdoor verkrijgt zijn duidelijk, instructief en goed geschreven essay tegelijk het karakter van een cultureel strijdschrift en van menselijke totaliteit.

H. Marsman

Albert Helman, *Het vergeten Gezicht*. Nijgh & Van Ditmar, Rotterdam, 1939.

De laatste jaren heeft Helman roman na roman doen verschijnen, zonder daarmede de beteekenis van zijn figuur als schrijver te versterken. De dichterlijke auteur van *Zuid-Zuidwest* werd meer en meer bedreigd door de gevaren, die de veelschrijverij met zich brengt. Des te grooter is de verrassing van zijn laatste boek, dat zich plotseling verre boven zijn andere werk verheft, en dat in het reeds vrij omvangrijke oeuvre van den nog jongen schrijver zonder twijfel de eerste plaats inneemt.

Bijna twee jaar vertoefde Helman in Mexico, het land, dat de achtergrond van *Het vergeten Gezicht* vormt. De hoofdpersoon, Rufino Lopez, ontvlucht het sombere leven op zijn schip en trekt dwars door een gebied van vulkanen, tempelruïnes en pyramiden naar het oude Tenochtitlan, dat tegenwoordig Mexico City heet. Hier leert hij het gevaar der verdoovende middelen kennen; in de ontucht wijken van deze stad ontmoet hij Matilda, een prostituée, die aan den souteur Don Agustin hoorig is en bovendien